

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 14. januar 2005 (17.01)
(OR. en)

5267/05

**Interinstitutionel sag:
2003/0282 (COD)**

**ENV 10
ENT 8
CODEC 11**

NOTE

fra: generalsekretariatet
til: Miljøgruppen

Tidl. dok. nr.: 5156/05 ENV 2 ENT 2 CODEC 4
Komm. forsl. nr.: 15494/03 ENV 655 ENT 221 CODEC 1704 - KOM(2003) 723 endelig

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om **batterier og akkumulatorer** og
udtjente batterier og akkumulatorer
– Betragtninger

Bilaget til denne note indeholder de ændrede betragtninger til direktivet, som de foreligger efter Miljøgruppens drøftelser den 13. januar.

Som oplyst på mødet går formandskabet ud fra, at delegationerne kan acceptere disse betragtninger, medmindre de gør indvendinger inden onsdag den 19. januar 2005 kl. 17.00.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, 5 og 18,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,¹

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,²

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,³

efter proceduren i traktatens artikel 251,⁴ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er ønskeligt at harmonisere de nationale regler om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. Det overordnede mål med direktivet er at minimere batteriers og akkumulatorers og udtjente batteriers og akkumulatorers påvirkning af miljøet og derigennem medvirke til at beskytte, bevare og forbedre miljøet. Retsgrundlaget er derfor traktatens artikel 175, stk. 1. Det er imidlertid også hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan på grundlag af traktatens artikel 95, stk. 1, for at harmonisere kravene til indhold af tungmetaller og mærkning af batterier og akkumulatorer og således sikre et velfungerende indre marked og undgå forvriddning af konkurrencen i Fællesskabet.

¹ EUT C 96 af 21.4.2004, s. 29.

² EUT C 117 af 30.4.2004, s. 5.

³ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 35.

⁴ Europa-Parlamentets udtalelse af 20. april 2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af ... (EUT C ...) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (EUT C ...).

- (2) Kommissionen har i sin meddelelse af 30. juli 1996 om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering udstukket retningslinjerne for Fællesskabets fremtidige affaldspolitik. I denne meddelelse understreges behovet for at reducere mængden af farlige stoffer i affald, og der peges på de potentielle fordele ved, at der fastsættes regler på fællesskabsplan om begrænsning af indholdet af sådanne stoffer i produkter og i produktionsprocesser. Det hedder videre, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materialegenvinding eller energiudnyttelse.
- (3) Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. maj 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer,⁵ har ført til en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område. Det er imidlertid ikke lykkedes at virkeliggøre målene for dette direktiv fuldt ud. Behovet for at revidere det blev desuden understreget i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁶ og i direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Direktiv 91/157/EØF bør derfor revideres og erstattes af mere overskuelige regler.
- (4) For at opfylde de miljømæssige mål forbyder direktivet markedsføring af visse batterier og akkumulatorer, der indeholder kviksølv eller cadmium. Direktivet skal ligeledes højne niveauet for indsamling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer og stille større krav til de miljøresultater, som alle aktører, der er involveret i batteriers og akkumulatorers livscyklus, som f.eks. producenter, distributører og slutbrugere, skal opnå, navnlig de aktører, der er direkte involveret i behandling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer. De særlige regler, der er behov for med henblik herpå, supplerer den eksisterende fællesskabslovgivning om affald, navnlig direktiv 75/442/EØF om affald⁷, direktiv 1999/31/EF om deponering af affald⁸ og direktiv 2000/76/EF om forbrænding af affald⁹.

⁵ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).

⁶ EUT L 37 af 13.2.2003, s.24.

⁷ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁸ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁹ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

- (5) For at forhindre, at batterier og akkumulatorer ender i miljøet, og for at undgå at skabe forvirring hos slutbrugerne over de forskellige affaldshåndteringskrav, der gælder for forskellige batterier og akkumulatorer, bør dette direktiv gælde for alle batterier og akkumulatorer, der markedsføres i Fællesskabet. Et så bredt anvendelsesområde skulle også indebære stordriftsfordele i forbindelse med indsamling og genvinding samt optimale ressourcebesparelser.
- (6) Pålidelige batterier og akkumulatorer spiller en afgørende rolle for sikkerheden ved mange produkter, apparater og tjenesteydelser og udgør en vigtig energikilde i samfundet.
- (7) Det er hensigtsmæssigt at skelne mellem bærbare batterier og akkumulatorer på den ene side og industri- og bilbatterier og -akkumulatorer på den anden side. Bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer ved deponering eller forbrænding bør forbydes. Hvad angår bærbare batterier og akkumulatorer bør der etableres indsamlingsordninger, der sikrer en høj indsamlingsprocent. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at etablere forskellige indsamlings- og finansieringsordninger for de forskellige typer batterier og akkumulatorer.
- (8) Industribatterier og -akkumulatorer bør være alle batterier og akkumulatorer, der udelukkende er beregnet til industrielle eller erhvervmæssige formål. Dette omfatter batterier og akkumulatorer, der anvendes til nød- eller backup-strømforsyning på hospitaler, i lufthavne eller kontorer, batterier og akkumulatorer, der anvendes i tog eller fly, og batterier og akkumulatorer, der anvendes på off-shore olieplatforme eller i fyrtårne. Det omfatter også batterier og akkumulatorer, der udelukkende er beregnet til håndholdte betalingsterminaler i forretninger og restauranter, stregkodescannere i forretninger, professionelt videoudstyr til tv-kanaler og professionelle studier, minelamper og dykkerlamper fastgjort til minehjelme og dykkerhjelme til fagfolk, backup-batterier og -akkumulatorer til elektriske døre for at forhindre dem i at blokere eller mase folk, batterier og akkumulatorer, der anvendes til instrumenter eller i forskellige typer måle- og instrumentudstyr samt batterier og akkumulatorer, der anvendes i forbindelse med solpanel- og solcelleenergi samt andre vedvarende energianvendelser. Definitionen af industribatterier og -akkumulatorer omfatter også batterier og akkumulatorer, der anvendes i elektriske køretøjer som f.eks. biler, kørestole, cykler, lufthavnskøretøjer og automatiske transportkøretøjer. Ud over denne ikke-udtømmende liste med eksempler anses et batteri eller en akkumulator, der ikke er forsegleet og ikke er et bilbatteri eller en -akkumulator, for at være et industribatteri eller en -akkumulator.

- (9) Bærbare batterier og akkumulatorer bør være alle forseglede batterier og akkumulatorer, som en gennemsnitlig person uden vanskelighed kan bære i hånden, og som hverken er bilbatterier eller -akkumulatorer eller industribatterier eller -akkumulatorer. Dette omfatter batterier bestående af en enkelt celle (som f.eks. AA- og AAA-batterier) og batterier og akkumulatorer, der anvendes af forbrugere eller fagfolk i mobiltelefoner, bærbare computere, batteridrevet håndværktøj, legetøj og husholdningsapparater som f.eks. elektriske tandbørster, barbermaskiner og håndholdte støvsugere (herunder lignende udstyr, der anvendes i skoler, forretninger, restauranter, lufthavne, på kontorer eller hospitaler), og batterier, som forbrugerne kan anvende til normale husholdningsformål.
- (10) Kommissionen bør vurdere behovet for en tilpasning af direktivet på baggrund af den tilgængelige tekniske og videnskabelige dokumentation. Kommissionen bør inden fire år efter direktivets ikrafttræden især foretage en revurdering af den undtagelse fra cadmium-forbudet, som bærbare batterier og akkumulatorer, der er beregnet til batteridrevet håndværktøj, er omfattet af. Batteridrevet håndværktøj omfatter værktøj, som forbrugere og fagfolk anvender til drejning, fræsning, slibning, formaling, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, hamring, nitning skruining, polering eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer samt redskaber til slåning, klipning og andre haveaktiviteter.
- (11) Kommissionen bør også følge og medlemsstaterne tilskynde til en teknologisk udvikling, der forbedrer batteriernes og akkumulatorernes miljøpræstationer i hele deres livscyklus, bl.a. ved deltagelse i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS).
- (12) Udtjente batterier og akkumulatorer bør indsamles for at beskytte miljøet. Det kræver, at der oprettes indsamlingsordninger, så slutbrugerne kan skille sig af med alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer på en nem og gratis måde.

- (13) Det er ønskeligt, at medlemsstaterne opnår høje indsamlings- og genvindingsprocenter for udtjente batterier og akkumulatorer, så der opnås et højt niveau for miljøbeskyttelse og materiale-genvinding i hele Fællesskabet. Dette direktiv bør derfor opstille minimumsmål for indsamling og genvinding for medlemsstaterne. Det er hensigtsmæssigt at beregne indsamlingsprocenten på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, så der for alle medlemsstater kan opstilles sammenlignelige mål, der står i forhold til det nationale batteriforbrug.
- (14) Der bør opstilles særlige genvindingskrav for cadmium- og blybatterier og -akkumulatorer for at opnå et højt niveau for materiale-genvinding i hele Fællesskabet og undgå forskelle mellem medlemsstaterne.
- (15) Alle interesserede parter bør have mulighed for at deltage i indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger. Disse ordninger bør udformes med henblik på at undgå forskelsbehandling af importerede produkter, handelshindringer og konkurrenceforvridning.
- (16) Indsamlings- og genvindingsordningerne bør optimeres, navnlig med henblik på at minimere omkostningerne og de negative virkninger for miljøet som følge af transporten. Behandlings- og genvindingsordninger bør anvende den bedste tilgængelige teknik, som defineret i artikel 2, nr. 11, i Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening.¹⁰
- (17) Der bør på fællesskabsplan opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Finansieringsordningerne bør bidrage til, at der opnås høje indsamlings- og genvindingsprocenter, og til at udmønte princippet om producentansvar i praksis. Producenterne bør derfor afholde omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af alle indsamlede batterier og akkumulatorer med fradrag af den fortjeneste, der opnås ved salg af de genvundne materialer. Under visse omstændigheder kan der dog være grundlag for at anvende *de minimis-regler* for mindre producenter. Det er derfor hensigtsmæssigt at give mulighed for at vedtage relevante regler efter udvalgsproceduren.

¹⁰ EFT L 257 af 10.10.1996. s. 26. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (18) For at sikre en effektiv indsamling er det nødvendigt at informere slutbrugerne om det hensigtsmæssige i særskilt indsamling, om de eksisterende indsamlingsordninger og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Der bør opstilles detaljerede retningslinjer for et mærkningssystem, der kan forsyne slutbrugerne med gennemskuelige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og akkumulatorer og om de tungmetaller, de eventuelt indeholder.
- (19) Hvis medlemsstaterne benytter økonomiske virkemidler som f.eks. differentierede afgiftssatser for at nå direktivets mål og navnlig for at opnå et højt niveau for særskilt indsamling og genvinding, bør de underrette Kommissionen herom.
- (20) Det er nødvendigt med pålidelige og sammenlignelige data om de mængder af batterier og akkumulatorer, der markedsføres, indsamles og genvindes, for at kunne kontrollere, om direktivets mål er blevet nået.
- (21) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.
- (22) I henhold til punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

- (24) Målene for dette direktiv, som er at beskytte miljøet og sikre et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets bestemmelser om sikkerheds-, kvalitets- og sundhedskrav eller Fællesskabets specifikke bestemmelser om affaldshåndtering, herunder direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer¹¹ og direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr.
- (26) Hvad angår producentansvar er producenter af batterier og akkumulatorer samt producenter af andre produkter med indbygget batteri eller akkumulator ansvarlige for affaldshåndtering af de batterier og akkumulatorer, de markedsfører. Det er hensigtsmæssigt at anlægge en fleksibel tilgang, så finansieringsordningerne kan afspejle de forskellige nationale omstændigheder, og eksisterende ordninger kan tages i betragtning, navnlig ordninger fastlagt til efterlevelse af direktiv 2000/53/EF og 2002/96/EF, samtidig med at dobbeltbetaling bør undgås.
- (27) Direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr¹² finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatorer, der anvendes i elektrisk og elektronisk udstyr.
- (28) Bil- og industribatterier og -akkumulatorer, der anvendes i køretøjer, bør opfylde kravene i direktiv 2000/53/EF, særlig artikel 4. Derfor er anvendelse af cadmium i industribatterier og -akkumulatorer til elektriske køretøjer forbudt, medmindre de kan omfattes af en undtagelse på grundlag af nævnte direktivs bilag II.

¹¹ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

¹² EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.